

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Луковит, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. СТОЯНОВ

при участието на секретаря МАРИАНА ХР. ДОЧЕВА
като разгледа докладваното от МАРИО Д. СТОЯНОВ Административно
наказателно дело № 20234320200339 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба от С. А. С. от град Перник, срещу наказателно постановление/НП/ №23-0297-000513 от 10.10.2023г на Началник-група в ОДМВР РУ Луковит.

С жалбата се излагат твърдения, че НП е издадено от некомпетентен орган-неопределен от Министъра на вътрешните работи лице. Също, че е издадено в нарушение на нормите на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП и чл.57 , ал.1, т.5 от ЗАНН. Не е налице твърдяното административно нарушение, не са изпълнени законовите изисквания относно съдържанието на едно наказателно постановление, не е посочено точно и ясно фактическата обстановка, не е ясно кое е точно нарушението, което е абсолютно процесуално нарушение, с оглед правото му на защита. постановлението не е съобразено и с нормата на чл.27 и 28 от ЗАНН, като му е наложено наказание в завишен размер, без сериозни законови основания.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не се представлява. В съпроводителното писмо наказващият орган моли да бъде оставена жалбата без последиствие и се потвърди наложеното наказание.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.09.2023г в оперативната дежурна част бил получен сигнал за настъпило пътно-транспортно произшествие на път 306, км . 1+800, с посока на движение от град Луковит към град Червен бряг. Произшествието било посетено от полицейските служители, свидетелите Б. В. Ц. и И. П. Д.. При пристигане на мястото на произшествието същите установили катастрофиралия автомобил, марка Фолксваген, модел Голф, с рег. № х, като до него се намирал и жалбоподателят. Според показанията на свидетеля Д., жалбоподателят бил сам и извън

автомобила. Свидетелите заявяват, че жалбодателят бил неадекватен, бил много пиян. Било му трудно да говори и да ходи, според св. Ц. дори паднал един път. На свидетелите обяснил, че не той е карал катастрофирания автомобил, някой друг е карал и е избягал.

Жалбодателят бил отведен в полицейското управление в град Луковит, където му бил съставен акт за установяване на административно нарушение/АУАН/, за следното нарушение: отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологична лаб. изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. За нарушена норма е посочен чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Жалбодателят отказал да подпише акта, който отказ е удостоверен с подпис на свидетел.

Съставен бил и предоставен на жалбодателя талон за изследване и вземане на биологични проби за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, екземпляр от който е приложен по делото, върху който е отбелязано, че същият отказва получаването на талона.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства, а именно кредитираните от съда свидетелски показания, писмените материали - преписката по АНП, вкл. АУАН, справка за нарушител/водач и всички останали приобщени писмени доказателства.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника Група, към ОД на МВР-Ловеч, РУ Луковит съгласно заповед № 8121з—1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от компетентен орган – младши автоконтрольор, оправомощен съгласно същата заповед. Доводите за некомпетентност на посочените лица-актосъставител и наказващ орган, развити в жалбата, съдът намира за неоснователни.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

Отбелязано е, че АУАН е съставен в присъствието на нарушителя/отказал да го подпише/ и на свидетел-очевидец, присъствал при установяване на нарушението и съставянето на акта.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.

Нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е с две форми на изпълнителното деяние: 1) отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества и 2) не изпълнение от страна на водача на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Следва да се посочи, че едно лице може да осъществи при условията на реална съвкупност и двете форми на изпълнителното деяние, съответно да извърши две отделни административни нарушения. От диспозицията на цитираната правна норма следва еднозначен извод, че всеки отказ на водача да бъде тестван с техническо средство съставлява административно нарушение, ако на лицето в този случай бъде издадено и не изпълни предписание за медицинско изследване, то при условията на реална съвкупност ще извърши и второ административно нарушение.

Двете хипотези на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП - отказът да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества и отказът да бъде дадена кръвна проба са дадени алтернативно, а не кумулативно, поради което, щом като е установено от наказващия орган наличието на една от тях, ще е налице основание за прилагането на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и за наказването на водача по този текст.

Както бе посочено, разпоредбата на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП предполага две хипотези: отказ от изпробване с техническо средство и втората хипотеза е отказ от медицинско изследване.

С наказателното постановление на жалбоподателя е наложено административно наказание, че „отказва да му бъде извършена проверка за тест за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лаб.изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози“.

Посочването на алтернативни нарушенията, за които е наложено едно наказание е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.

По този начин е нарушено правото на защита на привлеченото към административна отговорност лице, поради което наказателното постановление се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

За да се издаде едно наказателно постановление, нарушението следва да бъде несъмнено установено и да бъде описано точно, в съответствие с разпоредбата на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

В случая е следвало да бъде изписана първата хипотеза, която гласи отказ от извършване на проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози.

На следващо място: Решаващият състав приема, че наказващият орган не е доказал факта, че към момента на отказа за извършване на тест за употреба на наркотични вещества, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС.

Съгласно § 6 т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. За да бъде законосъобразно ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя и да му бъдат наложени предвидените в чл.174 ал.3 от ЗДвП наказания, следва да бъде установено на първо място качеството на лицето, което отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол/наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол/наркотични вещества в кръвта му.

По делото безспорно се установи, че ПТП е настъпило на 21.09.2023 година, на соченият в АУАН и НП път, но при пристигане на контролните органи-свидетелите Ц. и Д., същите не са установили жалбоподателят да управлява МПС. Същото е бил в покой/съобразно техните показания/, а жалбоподателят се е намирал извън МПС, в района на произшествието. Свидетелите твърдят, че жалбоподателят им заявил, че не той е карал катастрофирания автомобил, описан в акта и НП. Именно и поради тази причина

впоследствие в сградата на полицейското управление,където бил съставен акта,жалбодателят отказал да го подпише.

Не са установени никакви доказателства /свидетели/, които да са очевидци жалбодателят да е управлявал МПС непосредствено и по време на ПТП.Макар и да твърдят в показанията си полицейските служители,че „са спирали хора от града да видят дали жалбодателят има нужда от помощ и са подали сигнали в полицията“,такива лица не са установени в настоящето производство,респективно не са посочени нито в акта,нито в НП,нито в съпроводителното писмо на наказващия орган.

На следващо място,освен цитираните нарушения,следва да се отбележи и следното:

В нарушение на чл. 6, ал. 6, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., в талона за изследване не е посочено мястото, където лицето следва да се яви за медицинско изследване и вземането на проби за медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване.

Доколкото посоченото обстоятелство нормативно е определено като елемент от задължителното съдържание на талона, непосочването му следва да се разглежда като съществено формално нарушение. Талонът е връчен на жалбодателя,не е отразено,че същият отказва да го получи,поради и което съставителят е следвал да посочи мястото за извършване на изследването.

По изложените съображения съдът изцяло споделя доводите на жалбодателя за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното НП,посочени в т.2-ра от жалбата.Същото подлежи на отмяна,поради изложените по-горе от съда съображения,поради което е безпредметно да коментира възраженията за необсъждане от наказващия орган приложението на чл.28 от ЗАНН.

Мотивиран отизложеното,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-0297-000513/10.10.2023г** на Началник Група м ОДМВР-Ловеч,РУ Луковит,издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №GA976176 от 21.09.2023г,с което на С. А. С.,ЕГН:***** от град Перник,за нарушение на чл.174,ал.3 от ЗДвП и на основание чл.174,ал.3,пр.2 от ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 2000.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца,както и е постановено отнемане,на основание Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г на МВР ,на общо 15 точки.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК, пред Административен съд – Ловеч, в четиринадесетдневен срок, считано от деня на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____